

Załącznik nr 7. Charakterystyka obszarów chronionych w zasięgu portów, przystani, red i torów wodnych

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
Woliński Park Narodowy	<p>Woliński Park Narodowy został utworzony w 1960 r. Ochroną obejmuje część największej polskiej wyspy – Wolin (woj. zachodniopomorskie). Do szczególnych walorów PN należą: najpiękniejszy odcinek polskiego wybrzeża klifowego, dobrze zachowane lasy bukowe, unikalna – wyspiarska delta Świny, przybrzeżny pas wód Bałtyku. Powierzchnia Parku wynosi 10937 ha, w tym ekosystemy leśne zajmują 42,5% powierzchni PN, ekosystemy wodne 42,8%, a ekosystemy lądowe nieleśne 14,7%. Ochroną ścisłą objęto obszary o łącznej powierzchni 498,72 ha¹. Na obszarze Parku stwierdzono występowanie ponad 230 gatunków ptaków, w tym m.in.: bielika, wodniczkę, biegusa zmiennego, czy muchołówki małej. Park spełnia ważną rolę w ochronie siedlisk ptaków wodno-błotnych, szczególnie w okresie wiosennych i jesiennych wędrówek. Obszar delty Świny został zaliczony do ostoi ptaków o znaczeniu europejskim².</p>
Słowiński Park Narodowy	<p>Słowiński Park Narodowy to drugi z parków nadmorskich. Położony jest w województwie pomorskim, na terenie dwóch powiatów: słupskiego i lęborskiego i zajmuje powierzchnię 32 744,03 ha. PN został utworzony w celu zachowania cennego systemu jezior przymorskich, bagien, torfowisk, łąk, nadmorskich borów, i lasów, a przede wszystkim wydmowego pasa mierzei z unikatowymi w Europie wydmami ruchomymi. Charakterystyczny dla Słowińskiego Parku Narodowego jest też strefowy układ roślinności, której pasy przebiegają równolegle od brzegu morskiego w głąb lądu³. Słowiński PN został zaliczony do obszarów Ramsar, czyli obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu. Na terenie Parku stwierdzono ponad 255 gatunków ptaków, w tym 192 gatunków lęgowych. Do najcenniejszych gatunków ptaków gniazdujących na obszarze parku można zaliczyć łyskę, cyraneczkę, głowienkę, czernicę, gęgawę, bielika, kanię rudą, błotniaka stawowego, orła przedniego, włochatkę, kszycę, krwawodzioba, ohara, czy płaskonosa. Słowiński Park Narodowy jest ważnym miejscem na szlaku migracji ptaków. Ze względu na obecność dużych, płytkich jezior otoczonych przez łąki migrujące ptaki wykorzystują ten obszar jako miejsce odpoczynku⁴.</p>

¹ [Woliński Park Narodowy – oficjalna strona Parku](#)

² Zarządzenie Nr 59 Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wolińskiego Parku Narodowego (Dz. Urz. z 2013 r. poz. 69)

³ [Słowiński Park Narodowy – oficjalna strona Parku](#)

⁴ Zarządzenie Nr 31 Ministra Środowiska z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie zadań ochronnych dla Słowińskiego Parku Narodowego (Dz. Urz. z 2013 r. poz. 41)

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
Rezerwat Przyrody Ptasi Raj	<p>Rezerwat Przyrody Ptasi Raj został utworzony w 1959 r. i aktualnie wchodzi w granice Obszaru Chronionego Krajobrazu Wyspy Sobieszewskiej, przy ujściu Wisły Śmiałej do Zatoki Gdańskiej. W skład rezerwatu wchodzi dwa jeziora: Karaś i Ptasi Raj oraz kilka zbiorników wodnych, a także okoliczne bagna, łąki i lasy. Celem ochrony tego obszaru jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych obszaru bagien wraz z dwoma zarastającymi trzciną jeziorami na Żuławach Wiślanych, stanowiącego naturalną ostoję ptactwa wodnego i błotnego oraz miejsce wypoczynku ptaków przelotnych. Z powodu zmian siedliskowych oraz presji antropogenicznej, rezerwat traci na znaczeniu jako lęgowisko ptaków związanych z otwartymi terenami łąk i plaż nadmorskich. Jednakże nadal jest atrakcyjnym miejscem dla ptaków wróblowatych oraz wodno-błotnych, związanych z trzcinowiskiem i podmokłym olsem m.in. dla bąka, gęgawy, żurawia, strumieniówki, błotniaka stawowego. Podczas migracji i zimowania można tu zaobserwować różne gatunki kaczek, łabędzi, mew, rybitw i ptaków siewkowatych. Na terenie rezerwatu występują również drapieżniki, takie jak: myszołowy, bieliki, jastrzębie i sokoły wędrowne. Roślinność rezerwatu stanowią głównie szuwały trzcinowe, miejscami szuwały turzycowe. W południowej części tego obszaru występują kultury sosny i olszy czarnej. Obszar mierzei porasta nieleśna napiaskowa roślinność wydmowa^{5, 6}.</p>
Nadmorski Park Krajobrazowy	<p>Nadmorski Park Krajobrazowy został utworzony w 1978 r. w celu zachowania naturalnego charakteru brzegów morskich i ujściowych odcinków rzek oraz specyfiki form mierzejowych oraz zachowania charakterystycznego układu strefowego i ciągłości przestrzennej poszczególnych typów ekosystemów nadmorskich. Ponad połowę powierzchni Parku stanowią wody Zatoki Puckiej Wewnętrznej, a część lądowa obejmuje Półwysep Helski oraz wąski pas wybrzeża morskiego (od Białogóry do Władysławowa). Teren ten charakteryzuje się występowaniem wszystkich typów brzegów morskich typowych dla południowego Bałtyku: wybrzeża klifowego, wybrzeża wydmowego oraz niskiego wybrzeża zalewowego.</p>

⁵ Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie wyznaczenia szlaków udostępnionych dla ruchu pieszo i rowerowego w rezerwacie przyrody „Ptasi Raj”

⁶ Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2017 roku w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Ptasi Raj”

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	Występują tu również torfowiska. Takie ukształtowanie terenu oraz występowanie określonych siedlisk powoduje, że flora Parku jest bardzo bogata i różnorodna ^{7, 8} .
Park Krajobrazowy Mierzeja Wiślana	Park Krajobrazowy Mierzeja Wiślana został utworzony w 1985 r. w celu zachowania unikatowych w skali kraju walorów przyrodniczych, kulturowych, historycznych i krajobrazowych. Park obejmuje wschodnią część Mierzei Wiślanej z ciągami wydmy porośniętych nadmorskim borem sosnowym, a miejscami kwaśnym borem mieszanym. Na walory krajobrazowe Parku składają się piaszczyste plaże, występujący na ich zapleczu wał wydmy przedniej oraz zróżnicowane morfologicznie wybrzeża Zalewu Wiślanego. Występują tam zarówno niskie brzegi porośnięte szuwarami, a także wysokie klify wydymowe. Ogromne zróżnicowanie geomorfologiczne związane jest z występowaniem bogatej flory i fauny ^{9, 10} .
Park Krajobrazowy Wysoczyzny Elbląskiej	Park Krajobrazowy Wysoczyzny Elbląskiej został utworzony w 1985 r. w celu zachowania wartości przyrodniczych, kulturowych, historycznych i krajobrazowych tego obszaru. Wysoczyzna Elbląska jest płatem falistej moreny dennej z zespołami pagórków. Na jej obszarze można wyróżnić dwie strefy geomorfologiczne: wierzchowinową i krawędziową. Strefa wierzchowinowa charakteryzuje się niewielkimi deniwelacjami terenu i dominacją form akumulacyjnych, natomiast strefa krawędziowa cechuje się dużymi deniwelacjami terenu i jest silnie porożcinana. Występują tu liczne jary i wąwozy porośnięte lasami bukowymi. Na stokach Wysoczyzny od strony północno-zachodniej występują fragmenty wybrzeża klifowego ^{11, 12} .
Obszar Natura 2000	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar składa się z kompleksu Słowińskiego Parku Narodowego wraz z wodami morskimi, kompleksu Rowokół i koryta rzeki Łupawy. W ostoi znajdują się różnorodne formy morfologiczne obserwowane na Mierzei Gardneńsko-Łebskiej, w tym unikatowe barchany nadmorskie, słonawe przymorskie jeziora Gardno i Łebsko. Pobrzeże Słowińskie jest ważną ostoją ptasią o randze europejskiej. Występuje tu co najmniej 25

⁷ [Projekt planu ochrony Nadmorskiego Parku Krajobrazowego](#)

⁸ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

⁹ [Projekt planu ochrony Mierzeja Wiślana](#)

¹⁰ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

¹¹ [Oficjalna strona Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej](#)

¹² Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
PLB220003 Pobrzeże Słowińskie	gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 15 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym w obszarze gniazduje co najmniej 1% populacji krajowej takich ptaków jak: bielik, orzeł przedni, rybołów, puchacz, biegus zmienny, sieweczka obrożna. W okresie migracji w ostoi występuje m.in. bielaczek, żuraw, gęś zbożowa i nurogęś ^{13,14} .
Obszar Natura 2000 PLB220004 Ujście Wisły	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje znaczny fragment zewnętrznej delty Wisły od ujścia Wisły Śmiałej do ujścia Przekopu Wisły, a także pas wybrzeża Wyspy Sobieszewskiej. W obu rezerwatach występuje mozaika siedlisk, obejmująca płytkie przy morskie słodkowodne jeziora, pasy szuwaru trzcinowego oraz piaszczyste mierzeje odcinające jeziora od Bałtyku. Obszar pełni funkcje ostoi ptasiej o randze europejskiej i stanowi szczególnie istotną rolę dla ptaków wodno-błotnych we wszystkich okresach fenologicznych. Występuje tu 36 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG oraz 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej gatunków ptaków takich jak: ohar, ostrygojad, rybitwa białoczelną, rybitwa rzeczna, mewa pospolita i sieweczka obrożna. W okresie migracji i zimowania obszar stanowi bardzo ważne miejsce dla wielu gatunków ptaków, których koncentracje osiągają liczebność powyżej 20 tys. osobników ^{15, 16} .
Obszar Natura 2000 PLB220005 Zatoka Pucka	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje wody zachodniej części Zatoki Gdańskiej pomiędzy brzegiem Półwyspu Hel, a wybrzeżem od Władysławowa do ujścia Wisły Śmiałej. W granicach ostoi znajdują się także łąki nadmorskie w okolicy Osłonina i Rewy. Na terenie ostoi stwierdzono występowanie co najmniej 34 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 20 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Gniazduje tu powyżej 0,5% populacji krajowej biegusa zmiennego, czapli siwej, mewa srebrzystej, ohara, nurogęsi, pliszki cytrynowej, ostrygojada, sieweczki obrożnej i rybitwy rzecznej. W okresie migracji w ostoi występuje co najmniej 1% populacji wędrowniczej łabędzia

¹³ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB220003, data opracowania 05.2001, data aktualizacji 03.2022.

¹⁴ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

¹⁵ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB220004, data opracowania 06.2008, data aktualizacji 07.2022.

¹⁶ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	niemego, łabędzia krzykliwego, kormorana, czernicy, ogorzałki, lodówki i uhli. W obszarze tym zimuje co najmniej 1% populacji biogeograficznej: łabędzia niemego, czernicy, ogorzałki, lodówki, uhli, bielaczka i nurogęsi ^{17, 18} .
Obszar Natura 2000 PLB280010 Zalew Wiślany	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje część płytkiego, o słonawej wodzie, zalewu przymorskiego odciętego od Morza Bałtyckiego Mierzeją Wiślaną. Zalew charakteryzuje się bardzo szybkimi zmianami poziomu wody, dochodzącymi w ciągu dnia do 1,5 m, które powodowane są silnym wiatrem. Przy brzegach zalewu znajdują się rozległe pasy szuwarów o szerokości setek metrów. W Zatoce Elbląskiej i w rejonie ujścia Pasłęki znajdują się lokalnie najważniejsze obszary lęgowe ptaków. Obszar jest ptasią ostoją o randze europejskiej, w granicach której występuje przynajmniej 27 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. W okresie lęgowym w ostoi występuje m.in. gęgawa (ok. 1% populacji krajowej), ohar (ok. 10% populacji krajowej), rybitwa czarna (ok. 8% populacji krajowej), rybitwa białowąsa (do 20% populacji), płaskonos, kropiatka. Wśród licznie gniazdujących ptaków (ponad 1% populacji krajowej) można spotkać m.in. bielika, kormorana, krwawodzioba, zielonkę, perkoza dwuczubego, cyraneczkę, czernicę, gęgawę i łabędzia niemego. W okresie migracji występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrownego takich gatunków jak: bielaczek, cyraneczka, gęś białoczelna, gęś zbożowa, czernica, krakwa, łyska, czernica, mewa mała. W okresie zimy występuje tu co najmniej 1% populacji szlaku wędrownego bielaczka, a łącznie wszystkie ptaki wodno-błotne przebywające w granicach ostoi w okresie wędrownym przekraczają dziennie 60 tysięcy osobników ^{19, 20} .
Obszar Natura 2000 PLB320002 Delta Świny	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje przybrzeżną strefę Zatoki Pomorskiej, wysoczyzną część wyspy Wolin oraz wsteczną deltę Świny. Ponad 70% otwartej powierzchni zajmują słonawy, zbiorowiska halofilnego pól szuwaru oraz płaty szuwaru właściwego. Dno Zatoki Pomorskiej jest zróżnicowane (piaszczyste, gładzowiska), dzięki czemu stanowi bardzo ważny obszar rozrodu ryb, małży i makroalg, które to są istotną bazą pokarmową ptaków migrujących i zimujących. Obszar jest ostoją ptasią o randze europejskiej, w granicach której stwierdzono występowanie ponad 38 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 27 gatunków ptaków z Polskiej Czerwonej Księgi. Delta

¹⁷ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB220005, data opracowania 05.2002, data aktualizacji 03.2023.

¹⁸ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

¹⁹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB280010, data opracowania 05.2002, data aktualizacji 01.2022.

²⁰ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	Świny jest ważną ostoją wodniczki, bielika i krakwy, a także nieregularnie lęgi wyprowadza na tym obszarze batalion, biegus zmienny i derkacz. Poza okresem lęgowym w ostoi koncentrują się zimujące nurogęsi, gęgawy i bielaczek ^{21, 22} .
Obszar Natura 2000 PLB320003 Dolina Dolnej Odry	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje dolinę pomiędzy Kostrzynem a Zalewem Szczecińskim wraz z jeziorem Dąbie, w którym występuje bogata roślinność wodna. Brzegi jeziora porastają szerokie pasy szuwarów, za którymi wykształcają się ziołorośla nadrzeczne. W części ujściowej Odra posiada dwa główne rozgałęzienia, a obszar pomiędzy nimi jest zabagniony z okresowo zalewanymi łąkami i fragmentami nadrzecznych łągów. Dolina Dolnej Odry jest ostoją ptasią o randze europejskiej, na terenie której występują 43 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 14 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Ostoja stanowi bardzo ważny teren dla ptaków wodno-błotnych w okresie lęgowym (bąk, błotniak łąkowy, gęgawa, rybitwa czarna, gąsiorek, wodniczka), wędrownym (gęś zbożowa oraz białoczelna, łabędź krzykliwy, perkoz dwuczuby, krakwa, czajka, siewka złota) i zimowiskowym (perkoz dwuczuby). Jesienią na tym obszarze występują również żurawie w ilości do 5 tysięcy osobników ^{23, 24} .
Obszar Natura 2000 PLB320009 Zalew Szczeciński	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje polską część Zalewu Szczecińskiego. Zbiornik jest stosunkowo płytki i bardzo żyzny, o niezwykle wysokim zagęszczeniu organizmów bentosowych i bogatym rybostanie. W granicach obszaru, który stanowi europejską ostoję ptaków, stwierdzono gniazdowanie 25 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej oraz 9 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym na szczególną uwagę zasługują m.in. gęgawy, bielik, czernica, błotniak zbożowy, ohar, kania ruda i czarna, kropiatka, sieweczka obroźna, łyska, zimorodek. W okresie migracji występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrownego łabędzia krzykliwego, rybitwy czarnej, czernicy, gągoła, nurogęsi, a także w stosunkowo dużych ilościach występuje perkoz dwuczuby, kormoran czarny,

²¹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB320002, data opracowania 10.2002, data aktualizacji 03.2022.

²² Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

²³ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB320003, data opracowania 05.2002, data aktualizacji 06.2023.

²⁴ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	gęś zbożowa i siewka złota. Wśród ptaków zimujących można wymienić nurogęś, markaczka, bielika i łabędzia krzykliwego ^{25, 26} .
Obszar Natura 2000 PLB320010 Wybrzeże Trzebiatowskie	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar rozciąga się wzdłuż wybrzeża Bałtyku pomiędzy miejscowościami Kamień Pomorski i Grzybowo, a jego krajobraz odznacza się występowaniem zbiorowisk związanych z bezpośrednim oddziaływaniem morza. W ostoi dominują siedliska na podłożu piasków akumulacji morskiej, natomiast obecność wilgotnych łąk w dolinach rzecznych, torfowisk, jezior, a także rozproszonych zadrzewień i lasów, które tworzą zróżnicowany, mozaikowy krajobraz, sprzyja występowaniu bogatej ornitofauny. W ostoi stwierdzono 49 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 24 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt. Na obszarze tym gniazduje m.in. gęgawa, ohar, kania ruda, śmieszka, podróżniczka, słowik szary. Ostoja stanowi ważne miejsce lęgowe dla błotniaka łąkowego oraz derkacza, a w okresie migracji zatrzymują się tu stada ptaków blaszkodziobych, siewkowatych oraz żurawi ^{27, 28} .
Obszar Natura 2000 PLB320011 Zalew Kamieński i Dziwna	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje wody Zalewu Kamieńskiego i Wrzosowskiego, rzekę Dziwną oraz położone na Wolinie jezioro Koprowo. Ostoja stanowi ważne miejsce dla ptaków wodno-błotnych. Występuje tu co najmniej 26 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 8 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Na obszarze gniazduje przynajmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: krakwy, ohara, kani rudej, płaskonosy, perkoza dwuczubego, błotniaka zbożowego i kani rudej oraz w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występuje wodniczka i jarzębatka. W okresie migracji obszar stanowi ważne miejsce szlaku wędrówkowego gęsi zbożowej i białoczelnej, łabędzi krzykliwych, nurogęsi i bielaczków ^{29, 30} .

²⁵ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB320009, data opracowania 10.2002, data aktualizacji 03.2022.

²⁶ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

²⁷ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB320010, data opracowania 10.2002, data aktualizacji 03.2022.

²⁸ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

²⁹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB320011, data opracowania 10.2002, data aktualizacji 03.2022.

³⁰ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
Obszar Natura 2000 PLB320012 Puszcza Goleniowska	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar ten obejmuje przybrzeżne wody Bałtyku rozciągające się na odcinku 200 km, od nasady Półwyspu Helskiego do Zatoki Pomorskiej. Dno morskie jest zróżnicowane, o deniwelacjach sięgających trzech metrów. Na szczególną uwagę zasługują zimowe koncentracje dwóch gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG: nura czarnoszyjego i nura rdzawoszyjego. Ostoja stanowi ważne miejsce dla szlaku wędrówkowego lodówek, uhli i nurników, gdzie liczebności tych gatunków osiągnęły przynajmniej próg 1% populacji migracyjnej. Rzadko obserwowane są duże ssaki morskie tj. foka szara, foka obrączkowana oraz morświn ^{31, 32} .
Obszar Natura 2000 PLB990003 Zatoka Pomorska	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Zatoka Pomorska jest akwenem o dużym zróżnicowaniu dna morskiego, które składa się m.in. z piaszczystych ławic, żwirowisk i głazowisk. W centralnej części akwenu znajduje się wypłylenie – ławica Odrzańska. Ostoja pełni istotną rolę dla kilkunastu gatunków ptaków wodnych (m.in. perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi, perkoz rogaty, bielacek, nurnik, uhla), które w okresie wędrówek i zimowania występują w liczebnościach przekraczających 1% ich krajowej populacji migracyjnej. Zimowe koncentracje ptaków osiągnęły liczebności powyżej 100 tys. osobników ^{33, 34} .
Obszar Natura 2000 PLH990002 Ostoja na Zatoce Pomorskiej	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Zatoka Pomorska jest akwenem o dużym zróżnicowaniu dna morskiego, które tworzą piaszczyste ławy, rozległe żwirowiska i głazowiska. W centralnej części obszaru położone jest duże wypłylenie zwane Ławicą Odrzańską. Ostoja stanowi kluczowy obszar dla ochrony piaszczystych ławic podmorskich trwale przykryte wodą o niewielkiej głębokości oraz jest miejscem regularnego występowania morświna. Zatoka stanowi także ważny obszar dla bałtyckiej populacji parposza ^{35, 36} .
Obszar Natura 2000	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje część naturalnych dolin Wieprzy i Studnicy wraz z dużymi fragmentami zlewni tych rzek, w tym terenami źródłiskowymi, starorzeczami, mezotroficznymi i dystroficznymi jeziorami.

³¹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB990002, data opracowania 05.2002, data aktualizacji 02.2023.

³² Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

³³ Standardowy Formularz Danych obszaru PLB990003, data opracowania 05.2002, data aktualizacji 03.2022.

³⁴ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

³⁵ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH990002, data opracowania 05.2002, data aktualizacji 03.2022.

³⁶ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
PLH220038 Dolina Wieprzy i Studnicy	<p>Na terenie ostoi zidentyfikowano 23 typy siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, gdzie szczególną wartość stanowią jeziora lobeliowe, kompleksy leśne w Pradolinie Pomorskiej oraz lasy łąkowe o podgórskim charakterze. Obszar obejmuje cenne biotopy ptaków drapieżnych oraz związanych z obszarami wodno-błotnymi. Występuje tu największa znana populacja słodkowodnego krasnorostu <i>Hildenbrandtia rivularis</i> na Pomorzu oraz wiele roślin rzadkich i zagrożonych z Polskiej Czerwonej Księgi Roślin. Ostoja stanowi bardzo ważne siedliska dla różnych przedstawicieli fauny m.in. ryb (w tym łososiowatych), wydry, kumaka nizinnego i trzaski grzebieniastej^{37, 38}.</p>
Obszar Natura 2000 PLH220032 Zatoka Pucka i Półwysep Helski	<p>Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje Półwysep Helski wraz z Zatoką Pucką Wewnętrzną oraz fragmentem wybrzeża od Władysławowa do Mecheliniek. Dominują takie formy rzeźby terenu jak: fragmenty kęp pochodzenia morenowego, pradoliny wyerodowane przez wody roztopowe lądolodu, a przede wszystkim obszar płytkiej zatoki i forma mierzejowa typu kosy, wysunięta daleko w morze. Występuje tu specyficzny typ niskiego bagiennego wybrzeża morskiego oraz mierzejowego, o charakterze akumulacyjnym - wybrzeże na Mierzei Helskiej. Na półwyspie Helskim dominują bory sosnowe i acidofilne dąbrowy, fragmentarycznie zachowały się murawy napiaskowe. W Zatoce Puckiej występują łąki podwodne. W ujściach pradolin dominuje roślinność nieleśna z przewagą łąk słonoroślowych. Obszar ten jest ważny dla zachowania dużej, płytkiej zatoki morskiej i związanych z nią morskich biotopów - jedynym miejscu w Polsce występowania siedliska „1160 Duże płytkie zatoki” z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Rejon Zatoki Puckiej jest miejscem najliczniejszych w Polsce obserwacji migrujących ssaków morskich: foki szarej i morświna, a także pełni istotną rolę dla migrujących ptaków. Na uwagę zasługuje różnorodność zespołów roślin i zwierząt dennyh w Zatoce Puckiej. Obszar zapewnia ochronę znaczącego fragmentu klifów na wybrzeżu Bałtyku, które stanowią niebywałą wartość przyrodniczą^{39, 40}.</p>
Obszar Natura 2000	<p>Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar jest położony u ujścia rzeki Odry obejmujący również jej dolny odcinek, Zalew Szczeciński, wyspę Chrząższczewską i Zalew Kamieński. Dźwina i Zalew Kamieński to najbardziej naturalne</p>

³⁷ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220038, data opracowania 05.2004, data aktualizacji 03.2022.

³⁸ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

³⁹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220032, data opracowania 05.2001, data aktualizacji 03.2022.

⁴⁰ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
PLH320018 Ujście Odry i Zalew Szczeciński	<p>elementy ujścia Odry, gdzie w zacisznych enklawach różnych części zalewu występuje wiele gatunków hydrofitów. Zalew Szczeciński ograniczają od północy tereny wyspy Wolin i Uznam. Przy wylotach ramion ujściowych wód zalewu rozwijają się delty wsteczne powstające w wyniku wlewania się wody morskiej do jego akwenu, w efekcie czego następuje podwyższenie stanu wód w zalewie oraz wzrost zasolenia. Znajduje to swoje odzwierciedlenie w obecności roślin słonolubnych. Ponad 80% obszaru stanowi laguna, priorytetowy rodzaj siedliska z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Łącznie zidentyfikowano tu 13 rodzajów siedlisk z ww. załącznika. Torfowe obszary Basenu Czarnocińskiego są miejscem występowania wielu prawnie chronionych bądź rzadkich gatunków roślin naczyniowych, a także licznych mchów brunatnych i torfowców. Zalew Szczeciński ma kluczowe znaczenie dla ichtiofauny regionu, a także Polski, gdyż jest położony na styku dwóch różnych środowisk: słodko i słonowodnego. Występują tu gatunki ryb charakterystyczne dla obu tych środowisk, a stanowi ważny szlak wędrówek tarłowych takich gatunków jak: certa, aloza, łosoś, troć wędrowna, węgorz oraz jest miejscem tarła wielu gatunków ryb. Na terenie akwenu łącznie zidentyfikowano 16 gatunków zwierząt z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Wody Zalewu Szczecińskiego oraz urozmaicona strefa wybrzeży jest miejscem egzystencji wielu gatunków ptaków, które znajdują tu dobre warunki żerowania, rozrodu i odpoczynku podczas migracji^{41,42}.</p>
Obszar Natura 2000 PLH320007 Dorzecze Parsęty	<p>Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje dolinę rzeki Parsęty, od źródeł koło Parsęcka aż po strefę ujściową w Kołobrzegu. Obszar swoim zasięgiem obejmuje m.in. strome jary i wąwozy rzeki Perznicy, Trzebiegoszczy i Łozicy, liczne zakola, starorzecza, torfowiska, lasy łęgowe i zarośla wierzbowe pomiędzy Krosinem a Osówkiem, dolinę Dębnicy. W obszarze zidentyfikowano 25 ważnych siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, tworzących mozaikę i pokrywających ponad 50% powierzchni obszaru. Stwierdzono tu występowanie 11 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Rzeka Parsęta i jej liczne dopływy posiadają bardzo dobre warunki dla tarła łososi oraz innych ryb łososiowatych, tj. troci wędrownej, pstrąga potokowego i lipienia. Ponadto licznie występuje tu populacja strzebli potokowej, certy i węgorza pochodzenia naturalnego, a także stanowi cenny obszar dla rozrodu wydry. Teren ten</p>

⁴¹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH320018, data opracowania 05.2001, data aktualizacji 03.2023.

⁴² Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	jest ważny dla zachowania w Polsce naturalnej populacji złoci pochwowatej, kokoryczy drobnej, czy grążela drobnego oraz jedyne na Pomorzu stanowiska ślodziennicy naprzeciwlistnej. Znajdują się tu wyjątkowo dobrze zachowane podmokłe łąki eutroficzne i kalcyfile, torfowiska źródłiskowe oraz duże zróżnicowanie wielu innych typów mokradeł, w szczególności torfowisk ^{43, 44} .
Obszar Natura 2000 PLH320017 Trzebiatowsko - Kołobrzski Pas Nadmorski	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Ostoja obejmuje dobrze zachowany fragment zróżnicowanego geomorfologicznie wybrzeża Bałtyku: brzegi klifowe, wydmy, mierzeje odcinające lagunowe jeziora przy morskie oraz płytkie ujścia rzek. Typowo wykształcony układ pasowy biotopów obejmuje pas wód przybrzeżnych, plażę z ugrupowaniami organizmów psammofilnych oraz pasami kidziny, inicjalne stadia wydmy białych, wydmy szare z roślinnością niską oraz wydmy brunatne, porośnięte borami bażynowymi. Charakterystycznym elementem pasa brzegowego są jeziora lagunowe – Resko Przymorskie i Liwia Łuża, oddzielone od morza wąskim pasem mierzei. Pełnią one ważną rolę jako ostoje ptaków oraz obfitują w cenne gatunki flory. Od południa granice ostoi stanowi rozległe, pasmowe obniżenie Pradoliny Bałtyckiej, która w dużym stopniu wypełniona jest pokładami torfów niskich. Na północ od Włodarki występuje jedno z bardziej rozległych skupisk roślinności halofilnej w Polsce, natomiast w okolicach Robów i Stramniczki znajdują się niewielkie, ale cenne florystycznie mszarne torfowiska typu bałtyckiego. Łącznie w ostoi stwierdzono występowanie 27 typów siedlisk wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz 17 gatunków zwierząt wymienionych w załączniku II do dyrektywy ^{45, 46} .
Obszar Natura 2000 PLH320019 Wolin i Uznam	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar stanowi samodzielną jednostkę fizyczno-geograficzną, tj. mezoregion wysp Uznam i Wolin. Wyspy są rozdzielone cieśniną Świny. Krajobraz wysp ukształtował się dopiero w okresie postglacjalnym i obejmuje takie utwory, jak moreny czołowe i denne. Wzniesienia morenowe opadają w strefie przybrzeżnej wysokimi klifami i wydmami o różnym stopniu sukcesji. Interesującym fragmentem ostoi jest delta rzeki Świny, obejmująca naturalne i sztuczne kanały oraz liczne wyspy z torfowiskami, łąki, trzcinowiska i małe pola, a także

⁴³ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH320007, data opracowania 12.2002, data aktualizacji 03.2022.

⁴⁴ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

⁴⁵ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH320017, data opracowania 12.2001, data aktualizacji 03.2023.

⁴⁶ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	<p>płaty lasów olszowych. W ostoi znajduje się kilka, głównie eutroficznymi, jezior. Obszar ten charakteryzuje się ogromną różnorodnością ekosystemów lądowych, bagiennych i wodnych oraz bogatą florą, w tym wielu gatunków prawnie chronionych, rzadkich bądź zagrożonych. Zidentyfikowano tutaj ponad 60 zbiorowisk roślinnych o naturalnym charakterze, 30 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, w tym siedliska priorytetowe, tj. nadmorskie wydmy szare, nadmorskie wrzosowiska bażynowe, murawy kserotermiczne ze stanowiskami storczyków, żywe torfowiska wysokie, torfowiska nakredowe, bory i lasy bagienne. Bogata fauna reprezentowana jest m.in. przez 20 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, w tym szczególnie liczne bezkręgowce^{47, 48}.</p>
<p>Obszar Natura 2000 PLH220030 Twierdza Wisłoujście</p>	<p>Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Na obszarze znajduje się kompleks ceglanych i ziemnych fortyfikacji z XVII i XVIII wieku, wraz z otaczającymi je starymi zadrzewieniami oraz fosami wypełnionymi wodą. Podziemia twierdzy stanowią największe w Gdańsku i drugie w województwie zimowisko nietoperzy (4 - 9 gatunków). Od momentu kiedy zaprzestano użytkowania podziemi Twierdzy jako magazynów obserwowany jest znaczny wzrost liczebności hibernujących zwierząt (głównie <i>Myotis nattereri</i>). Obszar jest jedynym w regionie zimowiskiem nocka łydkowłosego (załącznik II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, EN w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt, VU w Europie). Gatunek ten jest obserwowany regularnie zimą (jedno z czterech największych zimowisk tego gatunku w Polsce), jak również w okresie migracji jesiennej (15% wszystkich nietoperzy odławianych w sieci przy wlotach korytarzy). Zimą i podczas migracji jesiennej stwierdzono tu również występowanie nocka dużego, wymienionego w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG^{49, 50}.</p>
<p>Obszar Natura 2000</p>	<p>Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje dwa spośród kilku estuariów utworzonych przez ramiona Wisły, tzw. Wisły Śmiałej koło Sobieszewa i Przekop koło Mikoszewa uchodzące do Zatoki Gdańskiej, wraz z otaczającymi je piaszczystymi terenami, zwykle otwartymi, a także fragmentami porośniętymi lasem. Są to zarazem jedne z największych i najważniejszych estuariów w Polsce. Do obszaru należą także wody przybrzeżne, szczególnie ważne dla</p>

⁴⁷ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH320019, data opracowania 03.2001, data aktualizacji 03.2023.

⁴⁸ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

⁴⁹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220030, data opracowania 05.2002, data aktualizacji 03.2022.

⁵⁰ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
PLH220044 Ostoja w Ujściu Wisły	populacji ptaków. Na terenie ostoi stwierdzono występowanie 7 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, stanowiących typowy kompleks nadmorskich, napiaskowych zbiorowisk roślinnych. Dobrze zachowały się tu przede wszystkim niektóre zbiorowiska roślinne związane z wydmami, mimo silnej presji ludzkiej i znacznego przekształcenia tego terenu ^{51, 52} .
Obszar Natura 2000 PLH220105 Klify i Rify Kamienne Orłowa	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje fragment wód Zatoki Gdańskiej oraz Kępy Redłowskiej, a także wąski, przy morski pas krawędzi wzgórz Gdańsko-Wejcherowskich, wraz z ujściowymi odcinkami rzek Swelini i Potoku Kolibkowskiego. Morska część ostoi stanowi mozaikę różnych siedlisk, tj. głazowiska, wielkie głazy narzutowe obrośnięte zbiorowiskami roślinnymi, piaszczyste dno pokryte łąkami trawy morskiej, dno wybrukowane małymi kamieniami. W wodach ostoi występuje bogata fauna z udziałem rzadkich i objętych ochroną gatunków ryb czy bezkręgowców. Część lądowa ostoi składa się głównie z zalesionej powierzchni morenowej wysoczyzny Kępy Redłowskiej, rozciętej głębokimi dolinami erozyjnymi. Wysoczyzna kończy się nad brzegiem morza stromymi i wysokimi klifami. W granicach tego obszaru przeprowadzono działania zabezpieczające brzeg przed abrazją ^{53,54} .
Obszar Natura 2000 PLH220072 Kaszubskie Klify	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Obszar obejmuje 9-kilometrowy odcinek brzegu klifowego (pow. ponad 200 ha), rozciągający się od Władysławowa do Jastrzębiej Góry, zlokalizowany na północno-wschodniej i północnej krawędzi wysoczyzny morenowej - Kępy Swarzewskiej. Obszar wyróżnia się doskonałym stopniem reprezentatywności klifów na Wybrzeżu Bałtyku. Na klifach występuje unikatowa, zależna od abrazji i czynników siedliskowych dynamiczna mozaika zbiorowisk pionierskich (<i>Poo-Tussilaginatum farfarae</i> - inicjalna murawa z podbiałem), murawowych (<i>Trifolio-Anthylidetum maritimae</i> - murawa naklifowa z przelotem), zaroślowych oraz leśnych (<i>Hippophaëtum rhamnoides</i> -

⁵¹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220044, data opracowania 02.2004, data aktualizacji 10.2023.

⁵² Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

⁵³ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220105, data opracowania 02.2009, data aktualizacji 08.2023.

⁵⁴ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	zarośla rokitnika, <i>Salix caprea-Sorbus aucuparia</i> - zbiorowisko wierzby iwy i osiki, <i>Salix caprea-Populus tremula</i> - zbiorowisko z wierzby iwy i jarzębiny, <i>Galio odorati-Fagetum</i> - żyzna buczyna niżowa) ^{55,56} .
Obszar Natura 2000 PLH220052 Dolina Słupi	Obszar obejmuje dolinę rzeki Słupi wraz z jej dopływami, od Sulęcyna do ujścia. Na wąskim obszarze doliny Słupi i dolin jej dopływów, skumulowane są cenne siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich, zagrożonych wyginięciem gatunków z różnych grup systematycznych. Na dwóch stanowiskach stwierdzono występowanie haczykowca błyszczącego <i>Hamatocaulis vernicosus</i> . Znaczną część obszaru pokrywają lasy, z udziałem buczyn oraz grądu, a nad ciekami występują pasy łągów ^{57, 58} .
Obszar Natura 2000 PLH220023 Ostoja Słowińska	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. W skład obszaru wchodzi: główny kompleks Słowińskiego Parku Narodowego, kompleks Rowokół koryto rzeki Łupawy. Ostoja chroni krajobraz i różnorodność form morfologicznych obserwowanych na Mierzei Gardneńsko-Łebskiej, w tym unikatowe barchany nadmorskie i dwa największe słonawe przymorskie jeziora: Łebsko oraz Gardno wraz z przylegającymi łąkami, torfowiskami, lasami i borami bagiennymi. W zagłębieniach międzywydmowych, zwanych polami deflacyjnymi, obserwowana jest pierwotna sukcesja roślinna, przebiegająca od inicjalnych zbiorowisk psammofilnych po bór bażynowy. Obszar zajmują dobrze zachowane siedliska charakterystyczne dla terenów nadmorskich, w tym 26 typów wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Na terenie ostoi stwierdzono stanowiska wielu rzadkich i zagrożonych gatunków, w tym 23 z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG (m.in. 8 gatunków ryb, a także jedną z bogatszych w Polsce populacji Inicy wonnej). Morska część obszaru jest siedliskiem morświna ^{59, 60} .
Obszar Natura 2000	Obszar nie ma ustanowionego planu ochrony. Dolna Odra, rozciągająca się na przestrzeni ok. 90 km, stanowi mozaikę środowisk, obejmującą tereny podmokłe z torfowiskami i łąkami zalewanymi wiosną, lasy olszowe i łągowe, starorzeczca,

⁵⁵ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220072, data opracowania 07.2008, data aktualizacji 01.2023.

⁵⁶ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

⁵⁷ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220052, data opracowania 05.2004, data aktualizacji 07.2023.

⁵⁸ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

⁵⁹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH220023, data opracowania 05.2001, data aktualizacji 03.2022.

⁶⁰ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
PLH320037 Dolna Odra	<p>liczne odnogi rzeki i wysepki. Ostoja obejmuje również fragmenty strefy krawędziowej Doliny Odry z płacami roślinności sucholubnej, w tym z murawami kserotermicznymi oraz lasami. Na niewielkim fragmencie obszaru prowadzona jest gospodarka łąkowa oraz wypas bydła. Na terenie obszaru znajdują się dobrze zachowane siedliska, w tym 21 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono również obecność licznych rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, w tym 17 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, w tym nocka łydkowłosego. Międzyodrze, tj. wyspa torfowa położona pomiędzy Odrą Wschodnią i Odrą Zachodnią, stanowi obszar największego w Europie torfowiska fluwiogenicznego o miąższości do 10 m, poprzecinanego siecią kanałów, starorzeczy, rowów i rozlewisk o łącznej długości ok. 200 km, gdzie występuje m.in. salwinia pływająca i grzybieńczyk wodny, stanowiące gatunki zagrożone w Polsce. Rezerwat Bielinek, znajdujący się na zboczach doliny, to słynne stanowisko gatunków kserotermicznych i jedyne stanowisko w Polsce świetlistej dąbrowy z okazami dębu omszonego^{61, 62}.</p>
Obszar Natura 2000 PLH280007 Zalew Wiślany i Mierzeja Wiślana	<p>Obszar ma ustanowiony plan ochrony⁶³. Ostoja obejmuje polską część płytkiego zalewu przymorskiego wraz z Mierzeją Wiślana oddzielającą go od Bałtyku oraz wąski pas depresyjnych terenów lądowych, przylegających od strony południowej do Zalewu. W skład ostoi wchodzi również półwyspowy fragment Mierzei Wiślanej od miejscowości Kąty Rybackie do granicy państwa. W rzeźbie terenu Mierzei można wyróżnić strefę piaszczystej plaży nadmorskiej i równoległy do niej pas wydm białych, szarych i brązowych. Około 80% obszaru mierzei pokrywają lasy, głównie acydofilne dąbrowy typu pomorskiego oraz bory nadmorskie, a w obniżeniach terenu znajdują się brzeziny bagienne i olsy. W zagłębieniach między wydmami, wykształciły się torfowiska wysokie i przejściowe. W granicach ostoi stwierdzono występowanie 21 rodzajów siedlisk i 16 gatunków z załączników I i II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. W Zalewie Wiślanym zachowały się łąki podwodne z udziałem ramienic. W ujściowym odcinku rzek uchodzących do Zalewu</p>

⁶¹ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH320037, data opracowania 03.2001, data aktualizacji 03.2023.

⁶² Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010

⁶³ Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2022 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla specjalnego obszaru ochrony siedlisk Zalew Wiślany i Mierzeja Wiślana (PLH280007) (Dz. U z 2022 r., poz 2691)

Nazwa obszaru chronionego	Charakterystyka obszaru chronionego
	występują bardzo rzadkie na Pomorzu zespoły <i>Nymphoidetum peltatae</i> i <i>Salvinietum natantis</i> . Na terenie ostoi znajduje się największe znane stanowisko mikołajka nadmorskiego na polskim wybrzeżu ^{64, 65} .

⁶⁴ Standardowy Formularz Danych obszaru PLH280007, data opracowania 03.2001, data aktualizacji 01.2023.

⁶⁵ Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków. Marki. 2010